

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Hargitai Ügyvédi Iroda (1118 Budapest, Budaörsi út 18. ügyintéző dr. Hargitai László ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Monori Ügyvédi Iroda (7621 Pécs, Jókai u. 25.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen fuvarozási díj megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 14.G.20.523/2007/15. számú ítélete ellen az alperes 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 85.000 (nyolcvanötezer) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes 2006. december 7-én megbízást adott a felperesnek 4 x 276 db gáztűzhely K.-ból (Törökország) B.-ra fuvarozására. A megbízás szerint a felrakás két kamion esetében 2006. december 13. a lerakás december 18., a másik két kamion esetében a felrakás december 14., a lerakás december 19. Az első két megbízást a felperes 2.600,- €, a második két megbízást 3.000,- € fuvardíj mellett igazolta vissza. A felperes kamionjai a megbízásban szereplő időpontokban nem jelentek meg a felrakóhelyen, a felrakás csak 2006. december 15-én kezdődött meg. A kamionok a kikötött időpontoknál később érkeztek Magyarországra, az egyik rakományát december 22-én, a másik három kamion rakományát december 28-án illetve 29-én rakták le. Az alperes a fuvardíjat a felperesnek nem fizette meg.

Az alperes 2007. január 19-én két újabb fuvarmegbízást adott a felperesnek 276 - 276 db gáztűzhely fuvarozására. A megbízásokat a felperes január 22-én 2.600 € fuvardíj mellett visszaigazolta, de nem teljesítette, az alperesnek más fuvarozókat kellett igénybe vennie.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.838.640 forint fuvardíj, és annak 2007. január 22-től a kifizetés napjáig számított kamatai megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a fuvarozási szerződéseket hibásan és késedelmesen teljesítette, ezzel 4.425.900 forint kárt okozott. Az alperes a kereset erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság az alperest kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.808.640 forintot, és ennek 2007. január 22-től a kifizetés napjáig számított évi 15 %-os kamatát, és 340.600 forint perköltséget. Rámutatott arra, hogy a felperes vitatásával szemben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy őt a felperes hibás és késedelmes teljesítése miatt a beszámítási kifogásban megjelölt összegű kár érte. Ennek mértékét az alperes az előkészítő iratában írtakkal és a mellékelt kimutatással kívánta igazolni. A bíróság tájékoztatta az alperest a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján arról, hogy a károk összege csak további bizonyítékokkal igazolható. Az alperes további bizonyítást nem kívánt indítványozni, így a beszámítási kifogásban írt 3.325.900 forint összegű alperesi kárigény bizonyítatlan maradt. Az alperes beszámítási kifogása második részében a nem vitatottan, nem teljesített 2007. januári fuvarmegbízások miatt terjesztett elő 1.100.000 forint összegű kárigényt. E körben azt állította, hogy a felperes által visszaigazolt, összesen 5.200 € fuvardíjjal szemben a két januári fuvarért 9.600 €-t fizetett ki egy török fuvarozó részére. Az alperes három számlamásolatot csatolt be, amelyen az „atvettem” szövegrész mellett egy olvashatatlan aláírás szerepel. A három másolatot az alperes már korábban csatolta, azonban azokon a számlamásolatokon az „atvettem” szövegrész és az aláírás nem szerepelt. Az alperesnek azt is igazolnia kellett volna, hogy a számlák kifizetése a per alatt megtörtént. További bizonyítást azonban az alperes a bíróság felhívása ellenére sem indítványozott.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a keresetet utasítsa el. Álláspontja szerint a benyújtott okiratok, így különösen a januári fuvarokat teljesítő török társaság által kiállított készpénzes számlák a felperessel szemben kártérítési igényét megfelelően bizonyítják.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, és abból érdemben helyes jogi következtetést vont le.

Az alperes a felperes követelésével szemben kétirányú beszámítási kifogást terjesztett elő. Hivatkozott arra, hogy a felperes a 2006. decemberi fuvarozási szerződéseket késedelmesen teljesítette, de a beszámítási kifogásban megjelölt kártérítési igényét a felperes hibás teljesítésére illetve a januári fuvarmegbízások esetében a teljesítés megtagadására alapította. A hibás teljesítéssel összefüggésben előterjesztett kárigénye kimutatása szerint 2.365.900 forint visszáruval kapcsolatos elmaradt haszonra, és 960.000 forint többletköltségre vonatkozott. A teljesítés megtagadása miatti követelése 1.100.000 forint többlet fuvardíjra terjedt ki. A hibás teljesítéssel összefüggő kár bizonyítására saját kimutatását csatolta, egyéb bizonyítékot nem jelölt meg. A többlet fuvardíj kifizetésének bizonyítására a török fuvarozó cég 38. számú, 2007. január 30-án kelt számláját nyújtotta be, amely szerint a teljesítés időpontja 2007. február 1.-je, a fizetés módja átutalás. A számla végösszege 9.600,- €. A bíróság felhívására az alperes csatolta a török fuvarozó 61. és 62. sorszámú számláját. Mindkét számla 2007. február 9-én kelt, a teljesítés időpontja ugyanez a nap, a fizetési mód készpénz. A 61. számú számla végösszege 3.100,- €, a 62. számú számla végösszege 2.850,- €. Később csatolta a 63. sorszámú számlát, amely szállítási költség felár címén 3.650,- € összegről szól. E számla kelte és a teljesítés időpontja 2007. február 9. Ezzel egyidejűleg ismételten benyújtotta a 61. és a 62. számú számla másolatát. Az utóbb csatolt három számlán „átvettem” felirat és olvashatatlan aláírás található. A számlákkal kapcsolatban az alperes úgy nyilatkozott, hogy a fuvarozási díjat nem átutalással, hanem az áru átvételekor készpénzben fizette meg, a török fuvarozó az árut csak a díj azonnali kifizetése mellett adta át. Ezután az átutalásos számlát stornózták.

A 2006. december fuvarmegrendeléseket a felperes nem vitásan késedelmesen teljesítette, ezzel összefüggésben azonban az alperes kártérítési igényt nem terjesztett elő. A fuvarozó hibás teljesítésével összefüggő felelősségére a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésről szóló, Genfben az 1956. évi május hó 19. napján kelt egyezmény (CMR) kihirdetéséről szóló 1971. évi 3. törvényerejű rendelet szabályai vonatkoznak. A CMR 17. Cikk 1. pontja kimondja, hogy a fuvarozó felelős az áru teljes vagy részleges elveszéséért vagy megsérüléséért, ha az elveszés vagy megsérülés az áru átvételének és kiszolgáltatásának időpontja között következett be. A 30. Cikk 1. pontja úgy rendelkezik, hogy ha a címzett az árut anélkül vette át, hogy annak állapotát a fuvarozóval együtt megvizsgálta volna, vagy a hiány illetve a sérülés általános természetének megjelölésével fenntartását a fuvarozóval közölte volna, az ellenkező bizonyításig vélelmezni kell, hogy az árut a fuvarlevélben leírt állapotban vette át. A fenntartást külsőleg felismerhető hiány vagy sérülés esetén legkésőbb az átvétel időpontjában, külsőleg fel nem ismerhető hiány vagy sérülés esetében pedig a kiszolgáltatás időpontjától számított 7 napon belül - vasár és ünnepnapokat nem számítva - kell a fuvarozóval közölni.

Az áru kiszolgáltatásakor közös vizsgálat nem volt, az alperes a felperessel fenntartást nem közölt, így a 30. Cikk 1. pontja szerinti vélelemmel szemben az alperesnek kellett volna a perben bizonyítania a felperes hibás teljesítését. Ezt az általa becsatolt okiratok nem támasztják alá, további bizonyítási kérelme az alperesnek a bíróság felhívása ellenére sem volt.

2007. januárjában az alperes megbízásainak elfogadásával a fuvarozási szerződés a Ptk. 488. § (2) bekezdése alapján a felek között létrejött. A felperes a szerződést nem teljesítette, a teljesítést megtagadta, mivel erről a szerződésszegésről a CMR nem rendelkezik, ezért a Ptk. 506. § (1) bekezdése alapján a Ptk. rendelkezései alkalmazandók. A Ptk. 492. § (1) bekezdése szerint a fuvarozó köteles a fuvareszközt a megfelelő időben és helyen, fuvarozásra alkalmas állapotban kiállítani, és - ha jogszabály másként nem rendelkezik - a fuvarozást haladéktalanul megkezdeni. A (3) bekezdés a) pontja szerint, ha a fuvarozó a küldemény átvétele előtt a megfelelő fuvareszköz kiállításával késlekedik, a feladó elállhat, és kártérítésként a berakás eredménytelen megkísérléséből eredő költségeket, valamint a más fuvarozónak kifizetett fuvardíjtöbbletet követelheti. Jelen esetben az alperesnek kellett igazolnia azt, hogy a felperes szerződésszegése miatt kára keletkezett, és bizonyítania kell ennek összegszerűségét is. E kártérítési igényre is vonatkozik a Ptk. 360. § (1) bekezdése, amely szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor esedékes. A fuvardíjtöbbletet tehát akkor követelheti, igényét akkor érvényesítheti, ha azt a másik fuvarozónak megfizette.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a többlet fuvardíj megfizetésének tényét az alperes nem bizonyította. A felperes azt állította, hogy rendkívül fontos volt számára, hogy az áru 2007. január 26-án B.-re érkezzen. A határidő rövidségére tekintettel tovább nem tudott a felperesre várni, ezért intézkedett másik kamionok kiállításáról. Ennek alátámasztására a török fuvarozó átutalásos fizetésről szóló számláját csatolta. Később úgy nyilatkozott, hogy a díjat nem átutalással fizette meg, hanem az áru átadásakor készpénzben. Az alperesnek ezt az előadását a mellékelt számlamásolatok nem támasztják alá. A 61., 62. és 63. sorszámú számla 2007. február 9-én kelt, és ugyanez a nap a teljesítés időpontja is. Ezek a számlák nem igazolják azt, hogy a török fuvarozó 2007. januárjában az árut csak a fuvardíj kifizetése után adta át az alperesnek, vagyis az alperes a fizetés tényét és ekként a kár bekövetkezését nem bizonyította.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

P é c s, 2008. szeptember 10.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró